

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

ÚNOR 2010

č. 2

Všechno má svůj čas - je čas pláče i čas smíchu.

(Kaz 3,1-8)

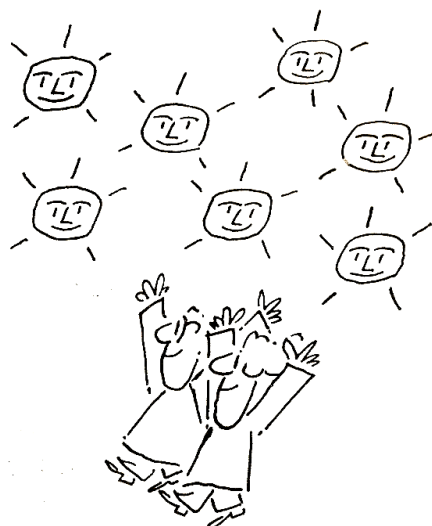
Máme před sebou měsíc únor. Skončila doba vánoční, nastalo liturgické mezidobí, které skončí „masopustem“ a potom začne doba postní – příprava na velikonoce. Dříve než začne čtyřicetidenní doba kající, tak je zde tradiční období plesů. I to patří do našeho života. Takže v únoru nás čekají plesy, maškarní bály a potom usebrání, půst a kajícínost. Nebojme se obojího. Radost a veselí patří do našeho života, stejně tak jako usebrání a kajícínost.

Křesťan, který naslouchá radostnému poselství evangelia má být světlem světa a solí země. Druhým máme přinášet radost, kterou sami prožíváme. V čem je opravdová radost? Asi jsme už slyšeli mnohé

výklady. Podstata je ale v tom, že to musí být vnitřní hnutí našeho srdce a tato radost je nezávislá na skutečnostech tohoto pozemského světa. Tento svět ji nemůže ani dát ani vzít. Ta opravdová radost je z vykoupení a Boží lásky. Přitom zároveň

víme, že tento svět, který je stvořen Bohem, má hodně krás, z kterých se také můžeme přirozeně radovat. Nemusíme se tedy cítit provinile, když si rádi zatancíme, zazpíváme, když máme radost z dobrého jídla nebo z vycházky v krásné přírodě. Špatná je pouze radost ze zla nebo škodolibá radost na úkor někoho jiného. Prožíváme tedy v tomto světě také

společensví s ostatními lidmi a radujeme se z jejich radosti. Máme zkušenost, že sdílená radost je dvojnásobná radost.

Potom v postní době si chceme ještě znovu ujasnit pořadí hodnot ve svém životě. A pokud zjišťujeme jejich špatné pořadí, tak se budeme snažit s tím něco udělat. Pravda, která nás osvobodí, nás nutí přiznat své slabosti a hříchy. Pokud plakat a naříkat, tak právě nad nimi. Ale právě skrze naši lítost přichází Boží odpuštění a osvobození od Zla. A v pokoře a hluboké úctě se skláníme před velikostí Boží Lásky, která se za nás a naši záchranu obětuje na kříži.

Při tom všem si tedy uvědomujeme, že tento pozemský svět nás může připravit o hodně radostí, může přinést hodně slz, ale nemůže nám vzít to, co je opravdu důležité. Takže náš život má stále za všech okolností svůj smysl a cíl a my se můžeme i uprostřed nerůznějších problémů opravdově radovat.

O. Marian OPraem

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

POZDRAV PAPEŽE BENEDIKTA XVI. PŘI NÁVŠTĚVĚ PRAŽSKÉHO JEZULÁTKA

Zdravím vás milé rodiny, které jste se v tak hojném počtu dostavily.

Soška Jezulátka obrací naši mysl k tajemství Vtělení, k všemohoucímu Bohu, který se stal člověkem a 30 let žil ve skromné rodině z Nazareta, svěřený Prozřetelností do laskavé péče Marie a Josefa. Myslím na vaše rodiny a rodiny po celém světě, na jejich radosti a starosti. Sjednoťme se v modlitbě a prosme u Jezulátka o dar jednoty a svornosti pro všechny rodiny. Mysleme obzvláště na ty mladé rodiny, které musejí vynakládat mnoho úsilí o bezpečí a důstojnou budoucnost svých dětí. Prosme za rodiny v obtížných situacích, zkušenské nemocemi a bolestí, za ty, které jsou v krizi, rozvrácené nebo trýzněné nesvorností či nevěrou. Všechny je svěřujeme svatému Pražskému Jezulátku, protože víme, jak důležité jsou stabilní a jednotné rodiny pro skutečný pokrok společnosti a pro budoucnost lidstva.

Jezulátko nám svou dětskou něhou zpřítomňuje Boží blízkost a lásku. Uvědomujeme si, jakou máme v jeho očích cenu, protože právě díky němu jsme se my sami stali Božími dětmi. Každá lidská bytost je Božím dítětem, a tedy naším bratrem, a jako takovou je třeba ji přijímat a vážit si jí. Kéž by si to uvědomila i naše společnost! Každá lidská osoba by pak byla hodnocena ne podle toho, co má, ale podle toho, čím je, protože ve tváři každé lidské bytosti, bez rozdílu rasy či kultury, se zří Boží obraz.

To platí především pro děti. Ve svatém Pražském Jezulátku rozjímáme dětskou krásu a náklonnost, kterou Ježíš Kristus vždy projevovat nejmenším, jak čteme v evangeliu (srov. Mk 10,13-16). Kolik dětí však dnes nikdo nemiluje, nepřijímá a ani si jich neváží! Kolik dětí je obětí násilí a různých forem zneužívání bez jakýchkoli zábran! Kéž by dětem byly zaručeny úcta a pozornost, které jim náleží: děti jsou budoucností a nadějí lidstva.

Chtěl bych nyní říci několik slov přímo vám, milé děti, a vašim rodinám. Na setkání se mnou jste přišli ve velkém počtu a za to vám ze srdce děkuji. Vy, kdo jste milí srdci Jezulátka, opětuje jeho lásku a podle jeho příkladu buďte poslušní,

vlídní a laskaví. Učte se být jako on oporou svých rodičů. Buďte skutečnými Ježíšovými kamarády a vždy se k němu s důvěrou obraťte. Modlete za sebe, za své rodiče, příbuzné, učitele a kamarády, a modlete se i za mne. Ještě jednou vám děkuji za přijetí a ze srdce vám žehnám a vyprošuji vám všem ochranu svatého Jezulátka, jeho Neposkvrněné Matky a svatého Josefa.

Pozdrav papeže Benedikta XVI. při návštěvě Pražského Jezulátka

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

U sv. Mikuláše jsou sv. Cyril a Metoděj na hlavním oltáři kolem obrazu sv. Trojice a v Křestní kapli je nástěnná malba „Křest Moravanů sv. Cyrilem a Metodějem.

Sv. Cyril

Sochy jsou z 2. pol. 17. stol. Je to jeden z ojedinělých dokladů úcty sv. Cyrila a Metoděje i před dobou národního obrození, kdy se teprve nově v naší zemi tato úcta rozrůstala. Historie říká, že u kostela sv. Mikuláše byla v barokní době také zvláštní kaple sv. Cyrila a Metoděje, patrně na místě dnešní hlavní věže

za presbytářem. Ta byla při stavbě věže r. 1848 odbourána. Může to být i doklad přetrvávající úcty v místech jejich působení.

Sochy představují oba světce jako biskupy. Tak to bylo v barokní době obvyklé, najdeme to tak na mnohých starších zobrazeních, např. na Velehradě, na sv. Hostýně i ve znojmském muzeu. Od 19. stol., po hlubším prozkoumání životopisů, se sv. Cyril znázorňuje jako mnich.

Křest Moravanů

Sv. Metoděj

Obětavost sv. Cyrila a Metoděje

Pojďme spolu do Cařihradu v roce 862. Z Moravy tam jede slavné poselstvo. Na koních jedou moravští bojaři a obrovským městem, kde sídlí císař římské říše, se proplétají k jeho paláci. Císař Michal III. je milostivě přijímá, poslouchá jejich prosbu: „Potřebujeme misionáře.“

Chvilku přemýšlí a potom říká: „Mám tady jednoho vzácného muže, jenom, bude-li chtít. Jmenuje se Konstantin.“

Pak jej nechá císař zavolat, ptá se ho, zda je ochoten opustit svou kariéru a jít na Moravu, a slyší slova: „Půjdu. Půjdu hned a půjdu rád. Půjdu třeba bosý, i když jsem nemocen.“

A císař jde k tomu poselstvu a říká: „Tak jej u vás brzy můžete mít.“ Poselstvo odchází a ptají se lokaje: „Kdo to je ten Konstantin?“ Slyší odpověď: „To je někdo. Toho najdete buď v knihovně v chrámu sv. Moudrosti, to je obrovská knihovna a on je tam knihovníkem archívářem, nebo ho najdete za profesorským stolcem na vysoké škole filosofické, nebo ho najdete jako sekretáře cařihradského patriarchy. To je někdo. Ale většinou nebývá doma, je na cestách. On vede vědecké sympozium v Arábii, on vede archeologickou výpravu na Krym. To není nějaký človíček.“

Pak ho uviděli. V hábitě mnicha, je knězem, má tak 35 let, ale je tělesně slaboučký. A poselstvo z Moravy si říká: „Vydrží on tu namáhavou cestu?“

Vedle něj vidí druhého muže. Je tak o 12 let starší, jmenuje se Metoděj. Jeho bratr. Oba dva hovoří s poselstvem a jak to je milé, že nemusí používat diplomatické řeči řecké ani latinské, oni perfektně s

nimi mluví sladkou staroslověnštinou. Poselstvo odchází s radostnou zprávou:

„Přijdou k nám, přijdou misionáři.“

Konstantin zatím sestavuje písmo, překládá knihy a na jaře 863 se vydávají na cestu a spěchají na Velehrad. Tam je slavné přivítání, ale to, co je potom čeká po šest let, to je jenom dřina. Cyril a Metoděj procházejí naší vlastí – když si dnes na mapě spojíme kostely zasvěcené sv. Klementu, můžeme vidět jejich cesty.

A přitom Cyril byl stále nemocný. Musí to vydržet. A po těch skoro 5 a půl letech působení jsou voláni do Říma.

Zas je to cesta obtížná, přes Alpy, potom přes Benátky do Říma.

Tam jsou slavně přivítáni, Cyril však už je vážně nemocen. Má radost z toho, že papež ocenil jejich dílo, ale říká: „Já už zpátky nedojdu.“ Vrátil se do kláštera a tam brzy zemřel. Poslední bolest, to nebyla bolest tělesná. To byla bolest, kdo to dílo u nás dokončí.

Metoděj se chtěl vrátit domů. Cyril ho prosí: „Zůstaň, dokonči.“

Bratr slíbil. Netušil, co ho čeká. Byl vysvěcen na biskupa, vrací se na Moravu a tu je v lese přepaden. Jeho průvod je rozehnan a Metoděj odvečen do žaláře. Dva a půl roku. Řekne někdo, to není tak mnoho. Dva a půl roku, to je tisíc dní a v žaláři je hlad a je tam zima. A když čteme v dopise papeže, který konečně dosáhl jeho osvobození, že ho nechali v zimě stát na mrazu bosého, že ho šlehali bičem, že ho kopali, říká se, že měl nohu přeraženou, tak si dovedeme těch tisíc dní vykreslit. Jaká to byla oběť. A on nezatrpkl. Vrací se k nám a tam není přijat příznivě od knížete Svatopluka. I ten mu ztrpčoval život. A uběhne dalších patnáct let, kdy prochází naší vlastí, a nejen naší. Jde do

Panonie, dnešního Maďarska, jde do Polska k řece Visle, jde k lužickým Srbům, na své cestě do Cařihradu se staví u Bulharů a zase musí do Říma. Tam obhájí své poslání, je povýšen a pak už mu síly slábnou. Vyčerpal se. Rychle ještě přeloží

Písmo svaté a 6. dubna 885, to mu bylo přes sedmdesát let, umírá. Co byl ten život? Trvalá oběť.

(Podle knihy P. A. Pekárka upravil IJK)

CHARITA

Květinka pomáhala Charitě

Dne 22. prosince 2009 v 19:00 hod. uspořádala country skupina „Květinka“ vánoční koncert ve znojemském chrámu sv. Mikuláše. Výtěžek koncertu věnovali členové skupiny „Květinka“ Oblastní charitě Znojmo na podporu Dobrovolnického centra. *„Dobrovolníci nám pomáhají v mnoha našich zařízeních, kde pomáhají našim klientům. Dále se podílí na humanitární pomoci při krizových a živelných katastrofách, na sbírkových akcích Charity, kdy se například do Tříkrálové sbírky na Znojemském okrese zapojí přes 990 dobrovolníků, také pomáhají při dalších benefičních a dobročinných akcích Charity“* říká vedoucí Dobrovolnického centra Ludvík Mihola. Dále dodává, *že posláním Dobrovolnického centra je podpora charitní služby našim klientům s cílem pomoci potřebným lidem, kteří jsou odkázáni na pomoc druhých.*

Výtěžek vánočního koncertu činil 8. 207,- Kč, který veřejně předal pan Libor Malafa člen skupiny Květinka panu Miholovi na podporu dobrovolnické činnosti Oblastní charity Znojmo.

Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo

Koledníkům poželal biskup

V neděli 3. ledna 2010 se v katedrále na Petrově uskutečnilo tradiční žehnání tříkrálovým koledníkům. Ze Znojemska byly vypraveny dva autobusy. Biskup **Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle** poželal na cestu při koledování všem přítomným králům. Po mši bylo připraveno bohaté pohoštění a malý dárek pro každého koledníka, soutěž o krásné ceny aj. Koledníci z Olbramkostela za Oblastní charitu Znojmo si pro přítomné připravili divadelní vystoupení.

Mgr. Ludvík Mihola
vedoucí Dobrovolnického centra

Výsledky tříkrálové sbírky na Znojemsku

V období od 1. do 14. ledna 2010 jsme mohli zahlédnout v ulicích našich měst a obcí na Znojemském okrese tříkrálové koledníky, kteří obcházeli jednotlivé domácnosti a žádali finanční dar na pomoc chudým, nemocným i pro lidi s mentálním a tělesným postižením a na humanitární pomoc do zahraničí. Nyní jsou známy i celkové výsledky jubilejního desátého ročníku Tříkrálové sbírky. Na celém Znojemském okrese se podařilo vykoledovat úctyhodný výtěžek **1. 398. 569,- Kč** což je o **41.736,- Kč** více než minulý rok. V průběhu sbírky chodilo koledovat 368 skupinek což je v přepočtu přes 1100 koledníků.

Chtěl bych s hlubokou vděčností poděkovat všem dárcům a lidem dobré vůle, kteří byli ochotni a laskaví v době krize a nejistot sáhnout do svých peněženek a přispět svým finančním darem na charitní pomoc všem potřebným lidem. Děkuji všem koledníkům, díky nimž se podařilo tuto sbírku uspořádat. Děkuji starostům všech obcí Znojemského regionu, které se do letošní sbírky zapojily, občanským sdružením, Junákům, studentům, dobrovolníkům, mládeži, ale také těm, kteří svojí pomocí, která často bývá na veřejnosti skrytá, přispěli k přípravě a organizaci Tříkrálové sbírky ve své obci, městě či okolí. Jménem svým a všech našich klientů, ale také jménem celé Oblastní charity Znojmo Vám všem srdečně děkujeme.

Mgr. Ludvík Mihola
koordinátor Tříkrálové sbírky

Oblastní charita Znojmo se na základě aktuálních událostí rozhodla vymezit částku 50. 000,-Kč z Tříkrálové sbírky na pomoc obětem zemětřesení na Haiti.

DOPIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

Dívání se do minulosti

Když pozorujeme průběh roku a střídání ročních období, uvědomujeme si, že podobně probíhá i lidský život. I v něm je období růstu, rozvoje a po něm následuje období klidu a přípravy k zakončení. Každé období přináší určité radosti a pozitiva, kterých si musí člověk všimnout, ocenit je a mít z nich radost. S přibývajícím věkem se zmenšují potřeby člověka a ubývá jeho

přání. Člověk se učí pozorovat všechno z určitého nadhledu a není už ovlivněn touhou účinně zasahovat do dění kolem sebe. Neplánuje dlouho dopředu, ale spíše se dívá do minulosti a uvědomuje si souvislosti, které mu unikaly, a víc chápe jednání lidí, kteří mu třeba v minulosti ublížili. Dovede pochopit to, co mu v minulosti

působilo potíže, a nachází dodatečně smysl všeho, co prožil.

Věřící člověk se musí vyrovnat s úbytkem tělesných i duševních schopností a nezávidí mladším jejich svěžest, sílu a schopnosti. Umí se dívat na události kolem sebe tak, že má radost z úspěchu druhých lidí, protože ví, že prospívá všem lidem. Když se člověk umí vyrovnat se skutečností stáří, je vyrovnaný a klidný, postupně se zbavuje závislosti na věcech, na kterých mu v minulosti hodně záleželo, a uvědomuje si, že je vlastně nepotřebuje. Ten, kdo v dřívější době myslel na dobro druhých lidí, se ani ve stáří nezmění a nestává se sobeckým, ale vidí potřeby druhých lidí a má snahu jim prospět podle svých možností.

Na každého člověka s přibývajícím věkem působí negativní vlastnosti, které

jsou v povaze každého člověka. Proto proti nim musí člověk bojovat. Každý ze zkušenosti ví, že jeho přirozené síly na to nestačí, a tedy musí prosit Boha o pomoc, aby mu byl zachován jasný pohled na všechno, co prožívá a co se týká jeho osoby a lidí kolem něj. Musí také prosit o sílu, aby uměl přemáhat svoje špatné náladu, netrpělivost a aby se uměl vyrovnat s tím, co se neděje podle jeho představ a přání. S Boží pomocí a s využíváním přirozených schopností, jež každý člověk má, je možné prožívat svůj život až do jeho konce tak, aby to prospívalo nejen jemu samotnému, ale i všem ostatním, se kterými se setkává.

o. J. Šik

(Tomášek č. 2/07)

Krátké zamyšlení

Cílem mého malého odstavčku není moralizovat. Cílem je podělit se o myšlenku, která mě napadla při běžné součásti dne – nákupu v supermarketu.

Procházela jsem regály a hledala běžné spotřební zboží, pro které jsem byla vyslána. Narazila jsem při tom na kapesníčky. Takové roztomilé balení kapesníčků. Z obalu na mě koukal medvídek a vedle visela cedulka: „Při koupi tohoto produktu přispíváte částkou 5Kč na opu-

těné děti,“ pod textem název nadace a fotka známé modelky v obležení dětí.

Rádi si připláčíme za kvalitu, proč tedy zároveň nepříplatit za kvalitužití i jiným? Nemáme miliony, abychom je posílaly do Afriky na výstavbu školy, ale kapesníčky, kávu, nebo propisku potřebujeme vždy. Stačí se jen rozhlédnout a najít cedulku.

Karolína Kolářová

VÝROČÍ

Vzpomínáme

20. ledna by se dožil 90. let náš dlouholetý spolupracovník **MUDr. Karel FILA**. Od roku 1991 pravidelně naplňoval rubriku historie města a okolí. (Jeho úlohu se snaží převzít pan Václav Pavlík.) Vzpomeňme na něj při našich modlitbách!

Dvě jubilea P. Ludvíka Tichého aneb Z kováře na kněze

Kdykoliv zavítám na pouť do Hlubokých Mašůvek, vzpomenu si, že tam P. Ludvík Tichý po sobě zanechal obrovský kus práce, která dosud zdaleka nebyla doceněna.

Nyní bydlí v Domě svatého Antonína v Moravských Budějovicích u sester boromejek. Nad psacím stolem má dvě cenné věci: sošku Panny Marie Třídubské, dar od

rakouského kněze P. Roberta Bösnera, a zarámované album bohoslovců z roku 1950. Z třiceti šesti tehdy biskupem Karlem Skoupým vysvěcených kněží jich žije již pouze osm. Mezi nimi je i ThDr. Josef Pacal, nyní působící ve Znojmě a Mons. Josef Fiala, dlouholetý farář v Běhařovicích a stavitel kostela v Tavíkovcích, dnes na odpočinku v Břežanech.

Málokdy se stává, že kněz za život vystřídá pouze čtyři místa svého působení na vinici Páně, jako tomu je u P. Ludvíka Tichého, letošního dvojnásobného jubilanta. 8. února oslaví 85 let a 16. dubna si připomene u oltáře své diamantové výročí. Uplyne totiž šedesát let ode dne, kdy byl v Brně na Petrově vysvěcen na kněze.

„Já jsem toho moc nepochodil. Pocházím ze Zakřan od Brna. Měšťanku jsem navštěvoval v Božím Požehnaní, jak se tehdy jmenovala obec Zastávka, od sekundy pak v Ivančicích. Po škole jsem pracoval rok v otcově kovářské dílně. By-

la to práce těžká, ale krásná. Asistoval jsem i u kování koní. Otec byl přísný, tak bylo třeba se otáčet,“ říká P. Tichý.

Po kovářské zaučené nastoupil na teologii do Brna. Tehdy bylo tolik zájemců, že studenti museli jezdit na takzvané střídačky, protože se nemohli do učebních místností vejít. To bylo v roce 1945, kdy brněnská diecéze neměla biskupa. Karel Skoupý se jím stal až v červnu 1946, ale brzy byl komunisty odstraněn. „Já si to vůbec špatně vybral. Nastoupil jsem do těch nejhorších padesátých let. Na vojně jsem jako pětépák procestoval Čechy a Slovensko. Od Šumavy k Tatrám. Za čtyřicet měsíců. To je víc než tři roky, hrůza povídat. Tehdy mohli povolát kohokoli kdykoliv na jakoukoliv dobu. Já tam byl až do 31. prosince 1953,“ vzpomíná kněz.

V roce 1954 byl ustanoven kaplanem do Slavkova a týž rok se stal farářem v blízké Lulči, kde pobyl osmnáct let. Zamiloval si kostel svatého Martina z 18. století, který vévodí celému okolí, zato vesnice je schovaná za lesem v údolí a v ní je ještě kostel svatého Isidora, zvaný zimní.

Roku 1972 přišel P. Ludvík Tichý do Hlubokých Mašůvek. „Na dvacet osm let tam strávených se nedá zapomenout,“ vyznává se. „Navázal jsem zde pěkné přátelství nejen s místními lidmi, ale také s četnými poutníky, mezi něž patřil i P. Robert Bösner z rakouského Mariadreiichen. Ten Mašůvkám po pádu železné opony hodně pomohl. Přispěl značným způsobem k zakoupení ozvučovacího zařízení, které jsme používali při poutích a nechal pořídit do interiéru kostela kříž patronů Evropy svatých Cyrila, Metoděje a Benedikta.“

K seznámení obou kněží došlo u Panny Marie Třídubské. Altenburský benediktin P. Bösner pak začal jezdit vždy o první sobotě v měsíci do Mašůvek. Jako mnoha dalším lidem mu toto místo přirostlo k srdci, takže se tam, i když ne již tak často, stále vrací.

„Po sedmi letech strávených u sester boromejek na Hradišti u Znojma jsem se po jejich odchodu roku 2007 odstěhoval do Domu svatého Antonína v Moravských Budějovicích. Jistě na svou poslední staci,“ usmívá se skromný kněz, vynikající kazatel, skvělý organizátor a svými farníky velmi oblíbený duchovní správce. Jed-

nou z jeho neodmyslitelných vlastností, která k němu odjakživa patří, je humor. A tak na závěr dodává: „Měl jsem dvě sestry. Jedna ještě žije na Zbraslavi u Brna. Je o dvanáct let mladší a občas za mnou do Budějovic přijede. Jmenuje se Božena Strašáková. A má doma tři strašáky – syny.“

Poděkoval jsem za přátelský rozhovor a popřál jubilantovi P. Ludvíku Tichému, aby mu nejen humor, ale i zdraví vydrželo ještě dlouhá léta.

Pavel Kryštof Novák

ČESTNĚ O VÍŘE (pokračování)

Život a víra:

Kapitola 9, str. 43. 46: Proč uvěřit v Boha je těžší pro mladší generaci?

Protože generace vašich rodičů nebyla nucena se pro víru rozhodnout, ona ji víceméně zdělila. Ale vy nemůžete víru jen tak lehce zdědit. Vy dědíte spíše jakési rozpaky a pochyby, a to ne od svých rodičů, ale z vnějších tlaků vašeho prostředí.

Výsledkem toho je, že pokud víru přijmete, pak je to opravdová víra, protože vaše rozhodnutí bylo rozhodnutím „proti proudu“. Víra je umění držet se toho, co jsme jednou rozumově přijali, bez ohledu na to, jak se nám mění nálada.

Všichni jsme ovlivňováni světem kolem nás, a ten svět se výrazně změnil od doby, kdy byli naši rodiče mladí.

Nás dnes obklopuje jiná „kultura“, která vymezuje velice malý prostor pro

Boha, církve, ale i pro samotné hledání smyslu našeho života. To, že čtete tyto řádky, je vlastně v této „nové kultuře“ ne-standardní aktivita.

Vedle pozitivních hodnot, jakými jsou svoboda, čestnost, smysl pro spravedlnost, touha po upřímném přátelství a velkorysosti přinesla tato „nová kultura“ také rysy povrchnosti, nejružnějších trendů ve vztazích mezi lidmi, v oblékání, v hudbě a v názorech na svět kolem nás. Proto je na místě zdravá nedůvěra k ohromnému množství všech těch vlivů, v nichž se musíme orientovat.

Změnila se společnost, změnila se i kultura. Ale v hledání smyslu, čestnosti a opravdového základu vašeho života se i vy, přes svoje mládí, bezpochyby se svými rodiči shodujete.

IZS

Čím víc odpouští člověk sám sobě, tím méně odpouští druhým.

Příslloví

INFORMACE – bude vás zajímat

AKCE FAMILY POINTU

Pojed'te s námi na hory

Milé rodiny, prožijte s námi **jarní prázdniny. Termín: 27. 2. – 5. 3. 2010.**

Vybrali jsme pro Vás čtyři horská střediska v Jeseníkách, Beskydách, Krkonoších a Orlických horách. Kromě lyžování Vás čeká spousta her, soutěží a dalšího programu pro děti a dospělé. Máte-li zájem, veškeré informace Vám ráda podá za Klub přátel rodiny Brno: Kristýna Patiková, tel. 542 217 464, e-mail: kristyna.patikova@centrum.cz

CENTRUM PRO RODINU A SOCIÁLNÍ PÉČI

Josefská 1, Brno, tel. 542 217 464, www.crsp.cz

Postní duchovní obnova pro manžele

Centrum pro rodinu a sociální péči Brno pořádá 19. a 20. 2. 2010 Postní duchovní obnovu pro manžele v rekreačním středisku Drak v Křižanově na téma: Komunikace – opotřebované slovo, potřebná skutečnost. Dvoudenní setkání nabízí manželům prostor pro ztišení, zamyšlení se nad duchovním rozměrem manželství, svým vztahem k Bohu. Obnovu povede P. Mgr. Jan Pacner. Přihlášky a informace: CRSP Brno, Josefská 1, tel. 542 217 464, dana.chaloupkova@centrum.cz

Jarní prázdniny – pobyty (akce KPR)

27. 2.–5. 3. 2010

Horský hotel Sněžinka – Hynčice pod Sušinou (Jeseníky)

Chata Neratov – Bartošovice (Orlické hory)

Penzion Villa – Benecko (Krkonoše)

Chata Mečová – Horní Bečva (Beskydy)

Informace:

tel. 542 217 464; www.crsp.cz

Konference Zdravotník - křesťan v dnešní nemocnici VII.

Biskupství brněnské ve spolupráci s Fakultní nemocnicí Brno, Nemocnicí Milosrdných bratří a Konventem sester alžbětinek pořádá v sobotu 6. 3. 2010 v Besedním domě v Brně, Komenského nám. 18 již sedmý ročník konference na téma: "Zdravotník-křesťan v dnešní nemocnici VII."

Program:

8.00 mše svatá

9.30 první blok přednášek: Srdce ženy

- Mgr Lucie Hornová, MUDr. Halka Korcová:

Ženská spiritualita v pomáhajících profesích

- MUDr. Táňa Horká:

Asistovaná reprodukce z pohledu rodinného psychoterapeuta

- Jindřiška Krpálková:

Lidský a zdravotní rozměr obchodu s lidmi a prostituce

diskuse – oběd

13.30 druhý blok přednášek: Rodinné a duchovní zázemí zdravotnické profese

- P. Antonín Krasucki OP:

Duchovní rozměr služby zdravotníka

□ PhDr. Jaroslav Šturma:

Rodinné vztahy v procesu zvládání nemoci a při ošetřování nemocných

Konference končí mezi 15.00 a 16.00 hod.

Přihlášky se jménem, datem narození (pro získání kreditních bodů), adresou, pracovištěm a funkcí zašlete do 15. února 2010

na e-mail: krestan.konference@seznam.cz Účastnický poplatek 350,-Kč.

Obratem budete informováni o způsobu uhrazení účastnického poplatku.

Křesťanský klub

Pokračuje činnost Křesťanského klubu. Nejbližší setkání se uskuteční 3.2.2010. Modlitba bude inspirovaná svátkem Hromnic. Bude se také hovořit na téma Konflikt. Info P. Jindřich Čoupek 731402652, jindrichcoupek@seznam.cz.

Besedy na středních školách

V předvánočním čase proběhly na některých středních školách ve Znojmě besedy o manželství a rodině na téma „Jako muže a ženu je stvořil“. Setkal jsem se u studentů s pozitivními ohlasy. (P. Jindřich Čoupek)

Pozvánka na tvořivý večer

Papírový pedig

Dne 23.2. v 18.hod.se v prostorách Rozhledny na faře sv. Mikuláše uskuteční již III. tvořivý večer. Tentokrát své umění předvede pí. Marie Šimůnková a ukáže nám, co vše se dá uplést z papíru, tak že to vypadá jako z proutí. Mohou to být různé ošatky, tácky, věnečky, svícny, ... Tato technika se nazývá Papírový pedig. Přijďte si s námi vyrobit třeba ošatku na velikonoční vajíčka. Těší se na vás maminky od Rozhledny.

S V Ě D E C T V Í

Vydat svědectví nového života je povinnost všech křesťanů. Jak k tomu dojít? Už první Otcové si tuto otázku položili. Jejich odpověď pak je potěšující. Není k tomu potřeba nic mimořádného. To, že někdo vede normální křesťanský život, je už samo o sobě velkým svědectvím. Bez Ducha svatého to totiž nikdo nedokáže. Teologové se ptají, jestli by mohl člověk uvěřit evangelium a zachovávat jeho mravní požadavky bez Boží milosti. Odpověď je svorná: není to možné. Všude tam, kde se vyskytuje

opravdové dobro, je přítomen Duch Boží, který dává víru a sílu.

To, co tu říkáme, je tradiční nauka církve. Hledme z ní však odvodit nějaký praktický závěr pro náš každodenní život. V Betlémě přišel do světa Bůh. Důsledkem je to, že svět už není jenom plný zla, ale je tu také mnoho dobrého. Vidíme zlo, věnujeme mu pozornost? Navykli jsme si vidět zlé. Není radno před tou skutečností zavírat oči. Ale to nás nesmí přivádět do situace, že bychom ztráceli smysl pro správné proporce a věnovali pozornost

jenom tomu, co je pochybené a nenormální.

Zdá se, jako by to bylo přirozené. Byla např. velká bouřka. Po ní jdeme do zahrady. Dvacet stromů vydrželo nápor silného větru, obdivuhodná věc. Ale toho si nevšimneme. Zastavíme se u jednoho stromu, který se zlomil. O tom pak podáváme zprávu. Vylíhlo se čtyřnohé house. I přírodovědecký časopis otiskne fotografii této patologie. Rozhodně ovšem nebude podávat zprávu o tom, že se líhnou tisíce a tisíce normálních kuřátek. A se zprávami o lidech to není jiné. Noviny nebudou psát o milionech dobrých matek, které vychovaly děti. Dočteme se tam ovšem, a bude to vytištěno palcovými písmeny, že se někde stala vražda v rodině, a čteme to, ačkoli to bylo v neznámé vesnici, jejíž jméno jsme nikdy neslyšeli a jejíž obyvatelé nás nezajímají.

Takové je veřejné zpravodajství, sotva může být jiné.

Musíme se s tím tedy smířit. Horší je zpravodajství soukromé, kterému se dá těžko uniknout. Noviny otevřu a čtu, kdy chci a kdy k tomu mám chuť. Ale co mám dělat s člověkem, s kterým musím žít a pracovat a který od rána do večera nedokáže nic jiného než mluvit o chybách druhých lidí? Je kolem nás dost samozvaných

proroků, kteří považují za svou národní a svatou povinnost tepat zlořády, hlavně ty, po nichž jim nic není, a zaujímat kritické stanovisko ke všem věcem, kterým nerozumějí. Z počátku nás jejich zprávy zaujmou svou novostí, pak nám jdou na nervy, ale co je horšího, nakonec mluvíme tak jako oni a vidíme svět černými brýlemi. Komu tím přinášíme škodu? Nejvíc sami sobě.

Vzpomínám si, jak jsem šel jednou do lesa na procházku se dvěma náhodnými společníky. Jeden mně celou dobu přemoudře dokazoval, že se má dnes lesní hospodářství dělat jinak a jak jsou lesy v úpadku. Druhý se držel pozadu a za chvíli se objevil se šátkem plným hřibů. Podobně tomu je i při procházce lesem života. Umíme tam najít něco dobrého? Vykonaíme tím velkou službu sami sobě, našim společníkům, s nimiž žijeme, a nakonec vydáme svědectví o Kristu. Dosvědčíme, že jeho Duch mezi námi působí, že jeho příchod do světa neustává. Vydáme tím i svědectví člověku. Vždyť historie církve je plná svědků, kteří ukazují, kolik dobrého je člověk schopen a že je na cestě, jež vede do nebe.

*(Z knihy T.Špidlíka:
Liturgické meditace)*

BRZDA POKROKU

Znávštěv brněnského kostela dominikánů vzpomínám zejména na otce Josefa Navrkala (25. ledna 1912 až 15. března 2003). Jeho promluvy měly vždy hluboký obsah. Dodnes si ještě pamatuji dvě z nich, asi proto, že jsem tehdy poprvé v životě slyšel, jak se lidé při promluvě smáli. Jedna z nich byla reakcí na tehdy často používané

tvrzení, že „náboženství je brzda pokroku“. Otec Navrkal to komentoval asi tak, že pokud je to ve významu jako brzda u auta, tak s tímto tvrzením vřele souhlasí, neboť auto bez brzdy, stejně jako bez motoru, se nemůže bezpečně pohybovat.

Ale pokud to někdo myslí v tom smyslu, že brání pokroku, tak s tím rozhodně nesouhlasí – a začal uvádět jeden

argument za druhým, jeden lepší než druhý. Ta druhá promluva se zabývala známou větou: „Kdo nepracuje, ať nejí.“ Josef Navrkal tehdy uvedl, že její autorství je údajně připisováno V. I. Leninovi. To však není pravda, neboť tuto větu o mnoho století před Leninem uvádí svatý Pavel ve svém listu Soluňanům – takto veřejně pronesené prohlášení zpochybňující Lenina bylo v době plné strachu velmi odvážné a zcela výjimečné.

Obdobně hojně byly navštěvovány promluvy otce Stanislava Krátkého, který

v té době působil v Brně-Husovicích. Informace o tom, kde který odvážný kněz bude mít promluvu (spíše však promluvy – obvykle na májových pobožnostech nebo různých novénách apod.), se velmi rychle po Brně šířily (např. pohledy nebo korespondenčními lístky, kde promluva byla nazývána např. „školení“ apod.) a byly hojně navštěvovány.

Pavel Novotný

(Převzato z knihy Brněnská diecéze)

OPRAVY ZNOJEMSKÝCH KOSTELŮ V R. 2009

Kostel sv. Jana Křtitele – byla provedena II. etapa opravy fasády, a to oprava jižní strany fasády lodi a presbytáře, která je otočena směrem ke klášteru, a oprava interiéru kostela, která spočívala v sanaci vlhkého zdiva, opravě omítek, výmalbě, statickém zajištění vítězného oblouku, opravě rozvodů elektroinstalace a osazení nových rozvaděčů, výrobě a osazení nových dveří zpovědní místnosti. Tyto práce prováděla stavební firma ATLANTA a.s. a vyžádaly si 1.071.268,- Kč, z toho byl příspěvek Města Znojma 800.000,- Kč.

Kostel sv. Alžběty – byla završena osmiletá generální oprava kostela. Dokončila se oprava fasády presbytáře a lodi kostela včetně restaurátorské opravy kamenných prvků (gotické opěrné pilíře, kordonová a soklová římsa, ozdobné kamenné prvky štítu). Byly osazeny nové vstupní dveře hlavního vchodu a sakristie a kovaná mříž. Při této opravě byla zrestaurována barokní štuková socha pat-

ronky kostela sv. Alžběty v průčelí. Došlo také k přeřešení přístupu do kostela novým pohodlným žulovým schodištěm. Tyto práce prováděla stavební firma POZEMNÍ STAVBY s.r.o. a akademický sochař Petr Roztočil. Tyto práce si vyžádaly 1.506.924,- Kč, z toho byl příspěvek Ministerstva kultury ČR 1.350.000,- Kč a příspěvek Města Znojma 100.000,- Kč.

Do interiéru kostela byly navraceny zrestaurované historické lavice, do kterých bylo zavedeno elektrické topení. Opravu lavic provedla znojemská firma Umělecká výroba-Mašek.

Kostel sv. Kříže – byla zahájena restaurátorská oprava oltářního obrazu „Vidění sv. Norberta“ od F. A. Maulbertsche. Tyto práce provádí ateliér akademické malířky Ludmily Zálešákové a v roce 2009 si vyžádaly 320.000,-Kč, z toho byl příspěvek Města Znojma 250.000,- Kč.

Kostel Panny Marie Bolestné v Naceraticích – byla provedena oprava interi-

éru kostela, který byl 30 let oklepán z důvodu vysoké vlhkosti. Jednalo se o sanaci vlhkého zdiva, novou elektroinstalaci, nové sanační omítky, doplnění historické dlažby a výmalbu. Tyto práce prováděla stavební firma PALATINE s.r.o. a vyžádaly si 780.000,- Kč, z toho byl příspěvek Města Znojma 700.000,- Kč.

Kostel sv. Zikmunda v Popicích – byla provedena oprava fasády věže kostela, a to oprava omítek, doplnění dřevěných žaluzií, oprava věžních hodin vč. ciferníků. Tyto práce prováděla stavební firma Lubomír Valda a vyžádaly si 654.122,-

Kč, z toho byl příspěvek Města Znojma 600.000,- Kč.

Kostel sv. Markéty v Příměticích – pokračovala rekonstrukce vstupní před síně kostela. Tyto práce prováděla stavební firma STAVE s.r.o. a vyžádaly si 441 890,- Kč, z toho byl příspěvek Města Znojma 250.000,- Kč, vlastní prostředky farnosti 191 890,- Kč. Topení do lavic bylo instalováno jak v Příměticích tak v Kuchařovicích a Mramoticích. V Mramoticích, kromě toho byly svépomocí provedeny sanační omítky v interiéru.

Statistická čísla farností v roce 2009

Křty	149
z toho starší 15 let	13
1. svaté přijímání	54
z toho dospělých	11
Svatby	34
Pohřby	131
z toho kremace	63
Svátost nemocných	120

Z matriky městské: Celkem uzavřeno ve znojmském matričním obvodu 222 manželství, z toho 39 církevně.

Ze 444 snoubenců bylo 110 již rozvedených a 40 párů spolu mělo jedno nebo dvě děti. Jedno manželství bylo v témže roce i rozvedené.

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

• Každý den v 6 h u **Mnišek dominikánek je mše svatá** s možností účasti věřících.

• Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.

• Každou neděli při mši sv. v 11 h u sv. Jana Kř. u kapucínů je během kázání **program pro předškolní děti** v sakristii.

• Každou neděli po mši sv. v Příměticích je na faře otevřena **knihovna**.

• Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.

- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.

- Každé pondělí před večerní mší svatou u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.

- Každé pondělí v 19 h se na loucké faře **pravidelné modlitby maminek**.

- Každé pondělí v 17 h v Únanově **dětská mše**.

- Každé úterý v 17 h v Příměticích mše sv..

- Každé úterý v 19.00 h na faře u sv. Kříže je **zkouška chrámového sboru**.

- Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.

- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.

- Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.

- Každý čtvrtek v 18 h (v zimním období v 17 h) v Kuchařovicích mše sv.

- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.

- Každý pátek v 17 h je v Příměticích mše sv.

- Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; Jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.

- Každou sobotu ve 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 515 227 723; 736 523 600.

- **V zimním období** budou mše sv. ve všední dny v Příměticích, Kuchařovicích, a Mramoticích posunuty o hodinu dříve v 17.00 h.

PŘIPRAVUJE SE

- 2.2. **Hromnice – Uvedení Páně do chrámu**; u sv. Jana Kř. u kapucínů mše sv. v 8 a 17 h, u sv. Kříže u dominikánů jako ve všední den, v Citonicích v 16,30 h, v Příměticích v 18 h se svěcením svící.

- 3.2. **Sv. Blažeje** – mše sv. jako ve všední dny; svatoblažejské požehnání při nebo po každé mši sv.

- 4.2. ve 20 h u sv. Mikuláše **hodinová adorace** před 1. pátkem.

- 5.2. **První pátek** – v 8 a 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů mše sv.; výstav Nej-sv. Svátosti a sv. zpověď od 14 h.

- 6.2. **První sobota** – měsíční pouť v Hl.Mašůvkách v 15 h německá mše sv.; v 16 h setkání u Lurdské jeskyně, kde budou spáleny vánoční stromky, a v 17 h se vydá Jezulátko s procesím cestou do chrámu, kde je spatří Simon s Annou. Po tomto obřadu začne poutní mše svatá, kterou celebruje P. Václav Slouk, děkan brněnský; autobus ze Znojma v 16 h.

- 7.2. po mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše a po mši sv. v 11 h u sv. Jana Kř. u kapucínů svatoblažejské požehnání.

- 7.2. v 15 h v modlitebně Českobratrské církve evangelické na Rudoleckého ul. bude **ekumenická bohoslužba** za jednotu křesťanských církví.

- 7.2. od 14.30 h v Příměticích, v sále u Polehňů **maškarní karneval** pro děti i rodiče.

- 13.2. v 16 h se koná ve Znojmě v kostele sv. Jana Křtitele Valentinské setkání mládeže. Téma je "Kristova láska nás vede..." V programu se dá očekávat mše svatá, hra v ulicích Znojma, adorace, Info P. Jindřich Čoupek 731402652, jindrichcoupek@seznam.cz

- 14.2. v 15 h **městská modlitba v popické kapli za víru v příhraničí**; pě-

ší odchází ve 14 h z Kraví hory; autobus nepojede.

• 14.2. v Louce na faře bude tradiční **karneval pro děti**, tentokrát především v lesním zaměření (stromy, zvířátka, houby, víly, myslivci apod.). Všechny děti i s doprovodem jsou zvány

• 17.2. **Popeleční středa** den přísného postu, začátek postní doby. Mše sv. s udělováním popelce v kostele sv. Jana Kř. u kapucínů v 8 a 17 hod. U sv. Kříže u dominikánů pravidelné mše jako ve všední den. V Louckém kostele mše sv. v 18 h. V 19,30 hod **pobožnost Křížové cesty městem**, začátek na Mariánském nám. u základního kamene kaple, ukončení na Mikulášském nám.

• 4.3. ve 20 h **adorace** u sv. Mikuláše před 1. pátkem.

• 5.3. **první pátek** – u sv. Jana Kř. u kapucínů mše sv. v 8 a 17 h; výstav Největější Svátosti a sv. zpověď od 14 h.

• 6.3. **První sobota** v Hl.Mašůvkách v 17 h měsíční pouť, v 16.30 h křížová cesta; autobus ze Znojma ojíždí v 16 h.

• 14.3. v 15 h hod měsíční modlitba za víru v příhraničí **v popické kapli**.

• 25.3. **Zvěstování Páně**; u sv. Jana Kř. u kapucínů mše sv. v 8 a 17 h.

• 27.3. **Diecézní setkání mládeže** v Brně na Petrově.

• 28.3. začíná **letní čas**.

• 28.3. **Květná neděle** – 14.30.křížová cesta na Hradiště.

Křížové cesty v postní době:

- u sv. Mikuláše	každou postní neděli v 15 h; v 16 h na faře naučný program – přednáška; (Témata přednášek a přednášející budou oznámeny zvláštním plakátkem).
- u sv. Kříže	v pátek v 17.20 h a v neděli ve 14 h
- u sv. Jana Kř.	každou středu a pátek ráno v 7.30 (přede mší sv.)
- u sv. Václava	každou neděli v 17 h
- v Mramotících	v neděli ve 14 h a ve středu přede mší sv.
- v Kuchařovicích	v neděli ve 14 h a ve čtvrtek přede mší sv.
- v Příměticích	v neděli ve 14 h a v pátek přede mší sv.
- v Gránicích	na Květnou neděli 28.3. ve 14.30 h (na Hradiště)
na Velký pátek 2.4. ve 21 h
-

Cyklus přednášek u dominikánů o křesťanské mystice skončil, takže ve středu 3.února už nebude.

Kurz víry na faře u sv. Mikuláše vždy v 18 h: 31.1. a 14.2.2010.

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontaktní adresa redakce Ing.Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz
Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; nevyžádané příspěvky se nevrací. Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce. Uzávěrka je vždy 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.
Tisk POLYGRAF Znojmo
